

خردسالان

سال چهارم

شماره ۱۸۹، پنجاه و

۱ تیر ۱۳۸۵

۲۵۰ تومان

دوست

بامن بیا ...

دوست من سلام.

من مگس هستم.

من از توی یکی از صدها تخم بسیار کوچک سفید رنگ به دنیا آمده‌ام. تخم ما مگس‌ها آن قدر کوچک است که هیچ کس نمی‌تواند آن را ببیند. برای همین هم اگر میوه یا سبزی‌ها خوب شسته نشوند ممکن است باعث بیماری شوند.

پای ما مگس‌ها پرزهای ریزی دارد.

میکروب‌ها به پاهای ما می‌چسبند

و از جایی به جای دیگر

می‌روند. برای همین هیچ کس

ما را دوست ندارد چون ما

حشرات تمیزی نیستیم!

اما من به تو قول می‌دهم که روی

مجله‌ات ننشینم و آن را کثیف نکنم.

تو مجله را ورق بزنی، من هم تماشا می‌کنم!

خبر! خبر!

یکی بود، یکی نبود، غیر از خدا هیچ کس نبود،
مثل همیشه، کلاغ مشغول قار قار بود.
فریاد می زد و می گفت: «فبر! فبر! بچه موش ها به دنیا آمدند! سنجاب نمی داند گردوها را کجا پنهان کرده!
فبر! فبر! قیل می فواهر به دیرن عمه اش برود...»
کلاغ بال می زد و قار قار می کرد و خبرهای جنگل را این طرف و آن طرف می برد.
اما با صدای «قار، قار» او جوجه پرستوها از خواب بیدار شدند.
پروانه ها ترسیدند و بال زدند و رفتند.
قورباغه ها گوش هایشان را گرفتند و رفتند زیر آب،
خرگوش، سر درد داشت و نمی توانست استراحت کند،
اما کلاغ، بی توجه به همه، «قار، قار» می کرد و
«فبر! فبر!» می گفت.
یک روز، حیوانات جنگل تصمیم گرفتند به
کلاغ بگویند که ساکت باشد و «قار، قار» نکنند.
اما کلاغ گفت:
«نمی توانم. من کلاغ هستم و باید قار قار کنم.»
خرگوش گفت: «بوتر است نوک کلاغ را با
پارچه ببندیم تا نتواند قار، قار کند.»
همه قبول کردند، حتی کلاغ!

آن‌ها نوک کلاغ را بستند و او دیگر نتوانست «قار، قار» کند،
هر روز، باد، خبرها را برای کلاغ می‌آورد اما او نمی‌توانست آن‌ها را به حیوانات جنگل بگوید.
چند روز گذشت.
هیچ‌کدام از حیوانات جنگل از حال دیگری خبر نداشت.

برای همین هم همه دور هم جمع شدند و تصمیم گرفتند که کلاغ هر روز یک جا بنشیند و خبرها را بگوید. فریاد نزنند و مزاحم دیگران نشود. هر کس می‌خواهد خبرها را گوش کند، پیش کلاغ برود و خبرها را بشنود. این‌طوری شد که نوک کلاغ را باز کردند.

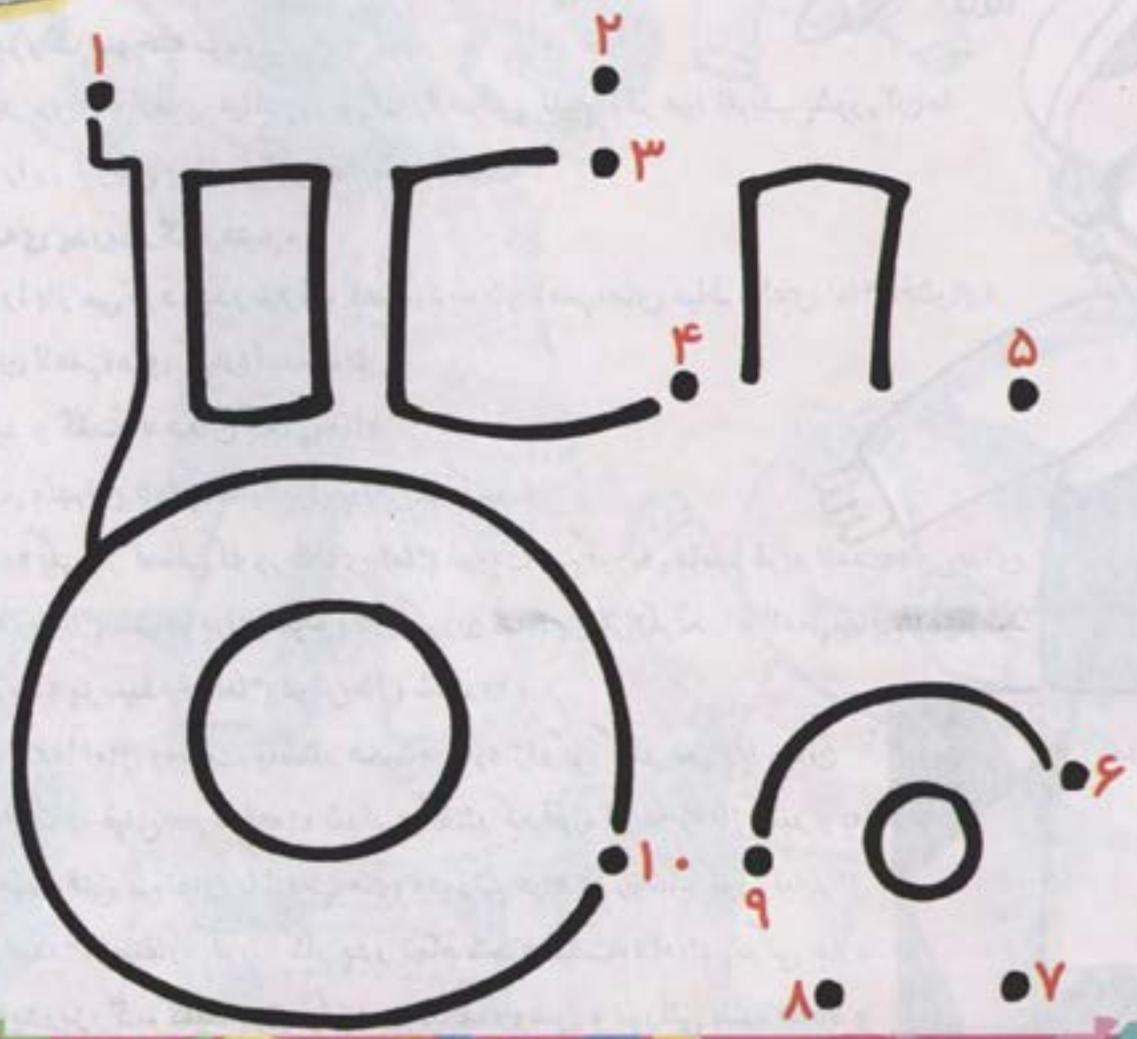
کلاغ، هر روز روی درخت گردویی می‌نشست و خبرهایی را که باد برایش آورده بود می‌گفت. حیوانات جنگل هم هر وقت فرصت می‌کردند، به سراغ او می‌رفتند و به خبرهایش گوش می‌کردند. جوجه پرستوها راحت می‌خوابیدند، پروانه‌ها روی گل‌ها بازی می‌کردند و قورباغه‌ها از صدای «قار، قار» کلاغ عصبانی نمی‌شدند.

نقاشی

دایره‌های سیاه ۱ تا ۱۰ را به هم وصل کن تا شکل کامل شود.
آن را رنگ کن.

۱ → ۲ → ۳ → ۴ → ۵ → ۶ → ۷ → ۸ → ۹ → ۱۰

فرشته‌ها

لامپ حیاط پدربزرگ سوخته بود.

پدرم گفت: «باید برویم و لامپ حیاط پدربزرگ را عوض کنیم. اگر هوا تاریک بشود، آن‌ها نمی‌توانند پله‌ها را در تاریکی ببینند و این خطرناک است.»

من و پدر به خانه‌ی پدربزرگ رفتیم.

وقتی پدر لامپ را باز می‌کرد، پدربزرگ گفت: «به یاد لامپ‌های حیاط قانه‌ی امام افتادم.»

پدر گفت: «همان لامپ‌های گران‌قیمت!»

پدربزرگ خندید و گفت: «همان لامپ‌ها!»

گفتم: «پدربزرگ، ما برای لامپ‌ها را برایم تعریف کنید.»

پدربزرگ گفت: «یکی از کسانی که در قانه‌ی امام فرمت می‌کردند، مامور خرید لامپ‌هایی برای

روشنایی حیاط قانه‌ی امام شد. او برای فروش مال کردن امام به بازار رفت و لامپ‌هایی بسیار زیبا

و گران‌قیمت خرید.» پرسیدم: «امام فروش مال شدند!»

پدربزرگ گفت: «نه! امام دوست داشتند همیشه ساده زندگی کنند. امام با دین

لامپ‌های گران‌قیمت فیلی هم ناراحت شدند و گفتند که فوراً آن‌ها را باز کنید و به

فروشنده پس بدهید. وقتی می‌توان با لامپ‌های معمولی حیاط را روشن کرد، نباید از

لامپ‌های گران‌قیمت استفاده کرد.» کار پدر تمام شد و گفت: «امام زندگی ساده

و زیبایی داشتند.» پدربزرگ، کلید برق را زد و حیاط، روشن و نورانی شد، ساده و

ترانه‌های خانه

خاله بازی

افسانه شعبان نژاد

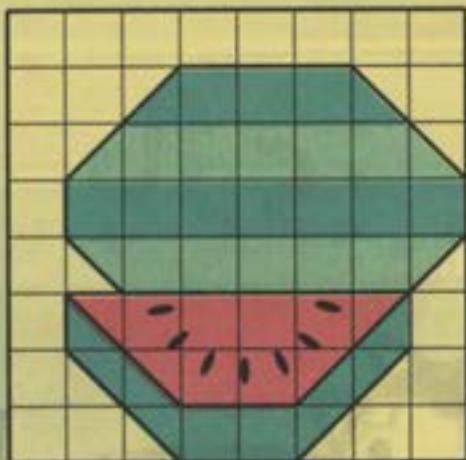
این کیه؟ این خاله جونه
وای که چه قدر مهربونه

خاله به این جا اومده
به خونهی ما اومده

خاله جونم مثل منه
به فکر بازی کردنه

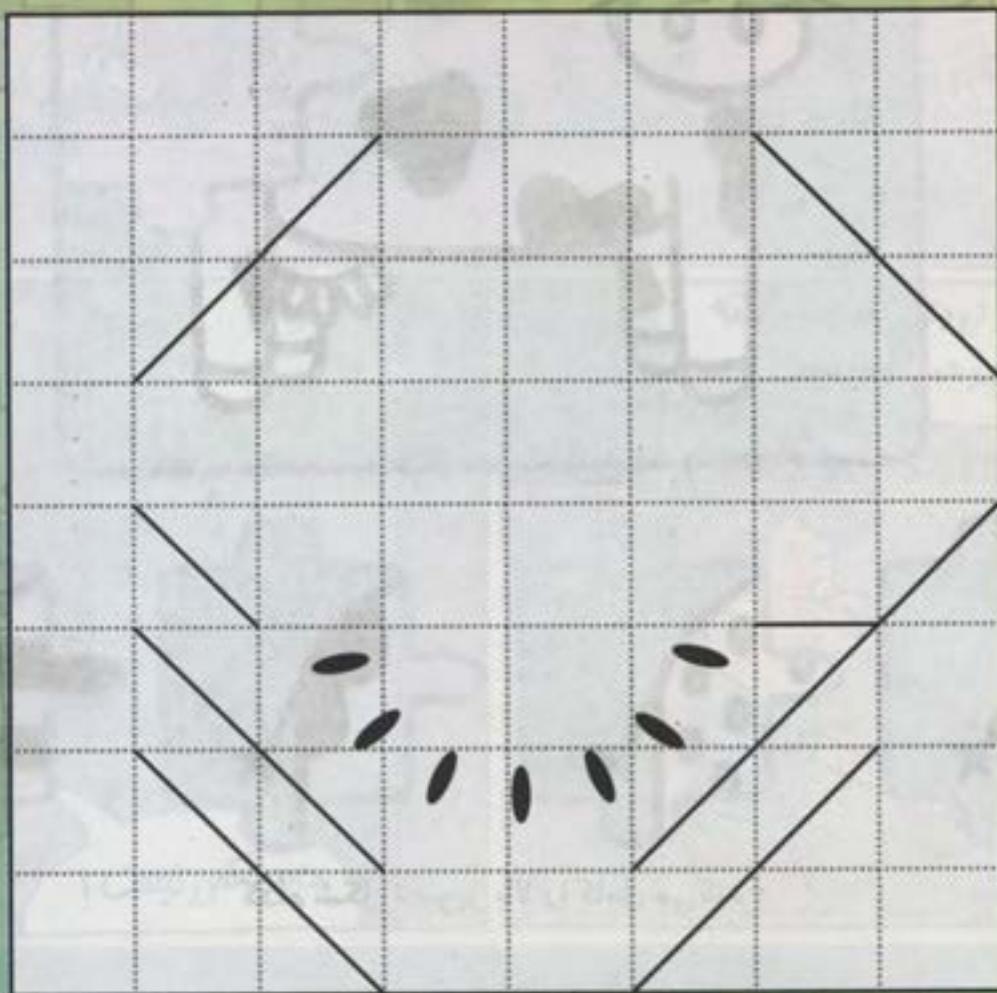
اتل متل، یه قل دو قل
خاله چیه؟ یه دسته گل!

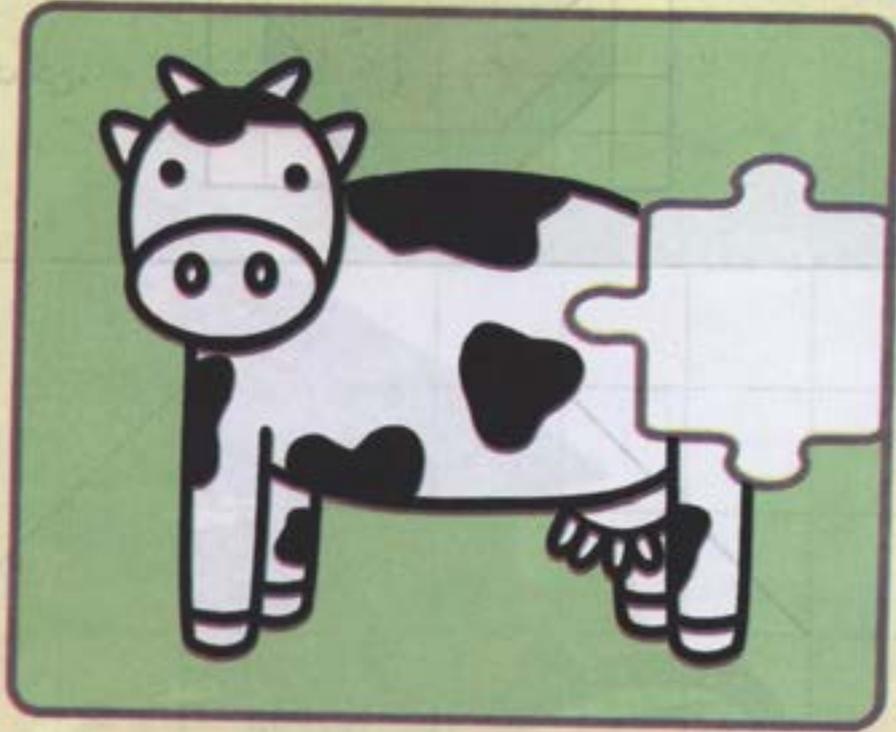

جدول

جدول را کامل و رنگ کن.

بازی

کدام شکل تصویر بالا را کامل می‌کند؟

دارند در می زنند...
یعنی کیه؟

تق تق تق!
تق تق تق!
تق!

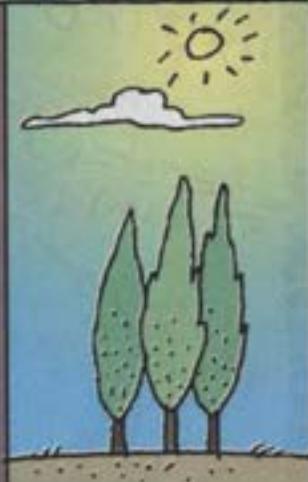

تق!

شاید بابا زودتر از سرکار برگشته
و کلید همراهش نیست.

هیچ کس نیست!

من بودم!
اسم من دارکوبه
و کاری هم با شما
نداشتم.

پس می شه بگی
چرا تَق و تَق به در
خونه‌ی ما می کنی؟

آفرین، خوب
و چه خوب
سوراخ
می کنه!

اما اگر به در
خونه‌ی ما بکوبه
خراب می شه.

تَق تَق تَق تَق!

آخه این
کار منه.
من با منقار تیزم
در چوب، سوراخ
درست می کنم.

پایان

با معرفی شخصیت‌های داستان به کودک از او بخواهید در خواندن داستان شما را همراهی کند.

کفشدوزک

شیرینی

مورچه

قورباغه

پروانه

شیرینی

زنبور

یکی بود، یکی نبود. غیر از خدا هیچ کس نبود.

یک روز بوی خوشی را از میان علف‌ها احساس کرد.

جلوتر رفت و لابه لای علف‌ها، یک را دید.

و و ، زودتر از ، را دیده بودند.

اما هم از این بوی خوش، بی‌خبر نبود.

چیزی نگذشت که دور تا دور پر از کسانی شد که می‌خواستند آن را بخورند.

و و و در فکر بودند که چه طوری را تقسیم کنند که ناگهان

سر و کله‌ی پیدا شد.

او برای خوردن نیامده بود، برای خوردن و و و و آمده بود.

آن‌ها همه برای غذایی خوش مزه بودند.

 گفت: «وای! فرار کنید!»

 گفت: «فرار نکنید!»

 گفت: «پس چه کار کنیم؟»

 گفت: «همه با هم، را بلند کنیم.»

 گفت: «و آن را به طرف پرت کنیم.»

 گفت: «اگر ما را بفرود بی»

جواب داد: «بهتر از این است که فود ما را بفورد.»

به آن‌ها نزدیک شده بود.

زبانش

که همین

را بلند کردند و

همه با هم

انداختند.

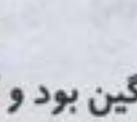

را روی زبان

را بیرون آورد تا آن‌ها را بگیرد.

نتوانست زبانش را جمع کند.

بشوند.

بود که با خیال راحت مشغول خوردن

حالا نوبت

آن‌ها خوردند و خوردند و خوردند.

بعد هم پر زدند و رفتند.

ماند!

برای

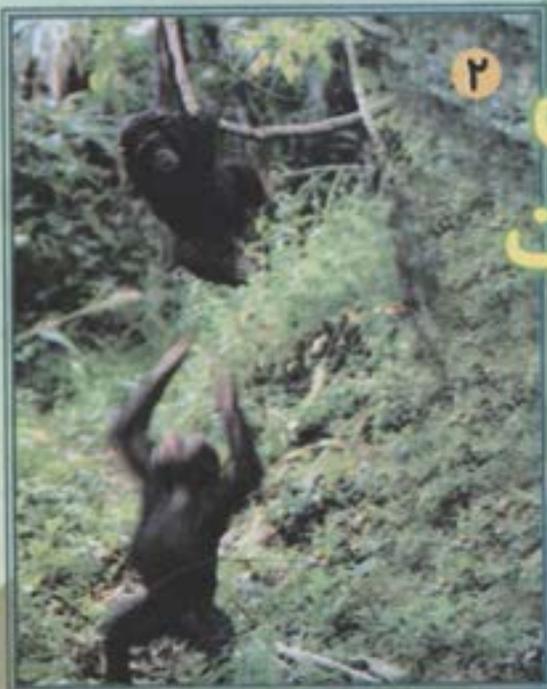
البته آخر

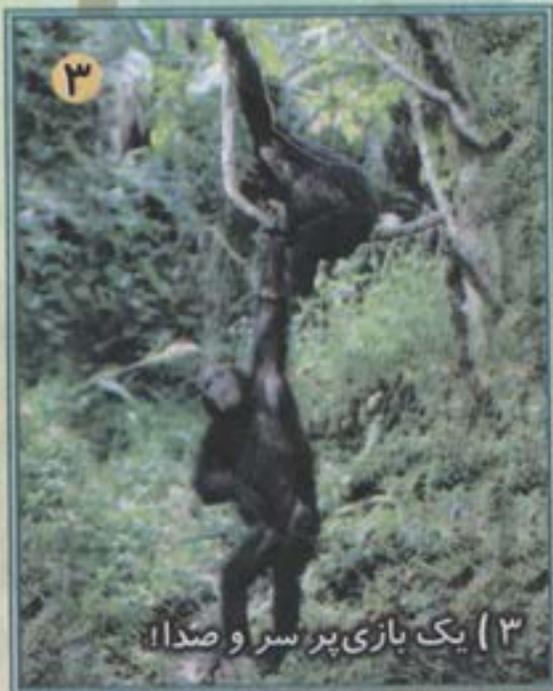
قصه‌ی حیوانات

۱ | یک روز گرم تابستانی وقتی که میمون پیر روی درخت خوابیده بود...

۲ | بچه میمون‌ها مشغول بازی روی شاخه‌های درخت شدند.

۳ | یک بازی پرسر و صدا!

۴ | میمون پیر از خواب پرید.

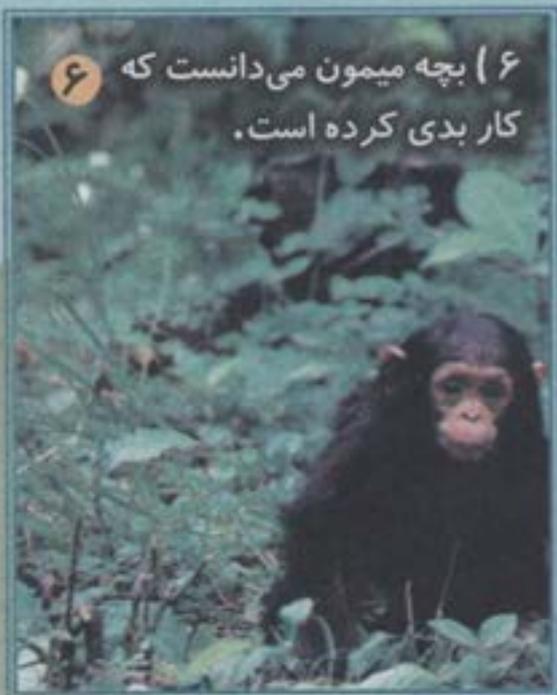
۵

۵) خیلی هم عصبانی شد.

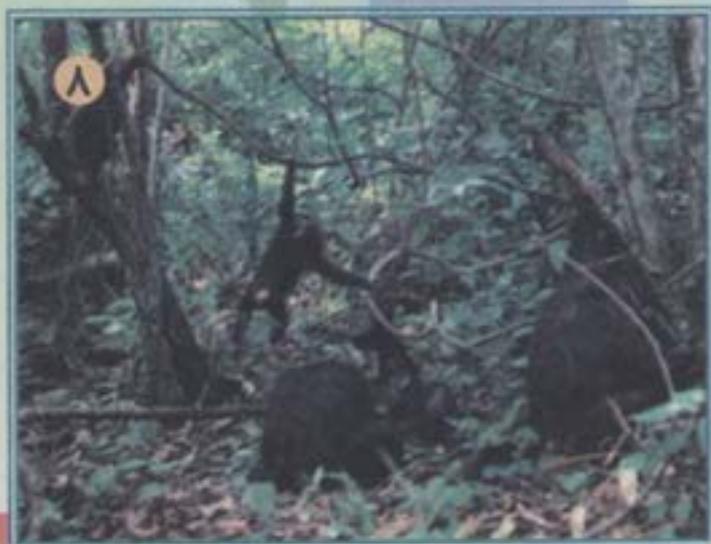
۶

۶) بچه میمون می دانست که کار بدی کرده است.

۸) میمون پیر خوابید و بچه ها پیش پدر و مادرشان مشغول بازی شدند، آرام و بی سر و صدا!

۸

۷

۷) مادر بچه میمون از میمون پیر معذرت خواهی کرد و از او خواست که دوباره بخوابد.

دمپایی عزیز!

سرور کنس

دمپایی عزیز!
تو خیلی خوبی، قشنگی، نرمی!
اما مدرسه، جای دمپایی نیست،
لطفاً در خانه بمان!
و به دختر عمویت،
همان کفش کتانی سفید،
همان که از ویتقرین مغازه با تو احوال پرسی می‌کند،
به او بگو تا با من به مدرسه بیاید!

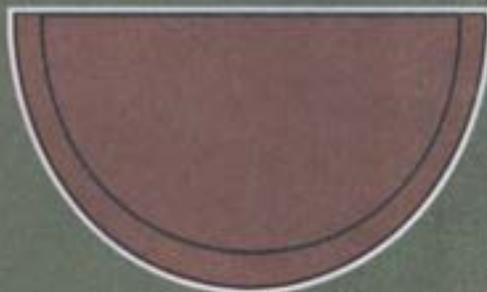

کار دستی

- شکل‌ها را از روی خط سفید قیچی کن.

- روی علامت چسب مایع بزن و کیسه را روی شکم کانگورو بچسبان.

- بچه کانگورو را داخل کیسه‌ی مادرش بگذار.

خردسالان

دوست

بهای اشتراک تا پایان سال ۱۳۸۵

هر ماه چهار شماره، هر شماره ۲۷۵۰ ریال

مبلغ اشتراک را به حساب جاری شماره‌ی ۵۲۵۲ بانک صادرات شعبه‌ی انقلاب کد ۷۶

به نام مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) واریز کنید.

(قابل پرداخت در کلیه‌ی شعب بانک صادرات در سراسر کشور)

فرم اشتراک را همراه با رسید بانکی به نشانی: تهران، خیابان انقلاب، چهارراه کالج،

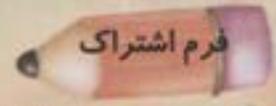
فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) شماره ۹۶۲ امور مشترکان مجله دوست خردسالان ارسال فرمایید.

مشترکین محترم استان اصفهان می‌توانند مبلغ اشتراک خود را به شماره حساب ۰۱۰۱۱۸۷۵۰۱۰۰۴

قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی در ایران واریز فرمایند.

آدرس: اصفهان، خیابان شیخ بهایی، مقابل بیمارستان مهرگان، نمایندگی چاپ و نشر عروج تلفن: ۳۳۶۴۵۷۷

نظرات و پیشنهادات خود را در ارتباط با اشتراک و نحوه‌ی ارسال مجلات با شماره تلفن ۰۲۱۶۶۷۰۶۸۳۳ در میان بگذارید.

نام:

نام خانوادگی:

تاریخ تولد: ۱۳ / / تحصیلات:

نشانی:

کد پستی:

تلفن:

شروع اشتراک از شماره: تا شماره:

امضاء

دوست خردسالان فقط با کمکهای بی‌شماری خانواده‌ها و دوستان عزیز امکان‌پذیر شده است. با همکاری و مشارکت شما عزیزان ما را در راه خود یاری کنید.

نشانای فرستنده:

جای تمبر

نشر و ج

نشانای گیرنده:

تهران - خیابان انقلاب ، چهار راه کالج ، فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره)
 شماره ۹۶۲ امور مشترکان مجله هفتگی دوست خردسالان

دوست خردسالان

ترانه‌های آسمانی

مصطفی رحماندوست

چی، چی، چی ام من؟
یه خونه‌ی حسابی
خونه‌ی توام
شب که می‌شه تو دل من می‌خوابی
اتاق دارم با پنجره
یه جا دیوار، یه جا دره
هرچی دارم، برای تو
الهی بشم، فدای تو
خدای من کمک کن
خونه‌ای خوب، خونه‌ای زیبا باشم
برای بچه‌های توی خونه
جایی برای خنده و شادی آن‌ها باشم

